

Szerkesztőség és kiadó hivatal
S. Debényi-utca SIMON-ház Kuzs Jós-ef-ut
kereskedéssel szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szelemi részét illető
minden közléseknek ide intézendők.

Nemzetellen levelek csak ismert közzét
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben bázhoz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Égész évre	10	frt	—	kr.
Félévre	5	frt	—	kr.
Negyedévre	2	frt	50	kr.
Egy hóra	1	frt	—	kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábospatitisor egy-szeri beiktatásért ökr
Bélyegdíj minden hirdetésért ki ön 3) kr.
Nyilttór 4 hasábos patitisorát 2) kr.

Hirdetést vagy reclamat magában foglalj
ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887.

Debreczen, Csütörtök, November 17

225. szám.

Andrássy, Haymerle, Kálnoky.

Bizonyynyal kell, hogy igazságosak legyünk az élők iránt s örömmel megadjuk nekik az elismerés adóját, melyre érdemteljes működések által méltóknak bizonyultak. Valóban nem szabad fukarkodni a dícsérettől oly férfiakkal szemben, kiknek kezeiben van letéve sorsunk, kiknek jó vagy rossz gazdálkodása legfőbb létérdekeink alakulására elhatározó és kik magasatos hivatásukban az ország hasznára és javára, teljes megelégedésünkre működtek. De az élők szövege nem felelkezzünk meg a meghaltakról, kik hálátartozásukra élettelen tény által nem figyelmeztethetnek bennünket; sőt még élettelen megjelenésük által sem.

A külügyek szellemes előadója bizonyynyal nemcsak a delegátusok, hanem az egész nemzet szívéből beszélt, midőn gróf Kálnoky a diplomatiái diadalpolitikai sikerének fényétől környezett alakja mellett gróf Andrássy Gyula rokonszeves alakját is a felszínre léptette s ékes szavakkal dícsőitette érdemeit ama politika megalapítójának, melynek diadalát ünnepli ma a külügyminiszter és a monarchia. Csakhogy — jegyzi meg a „Pester Correspondenz“ — megemlékezhetett volna a delegáció ez alkalomból az az férfiről is, a ki Andrássy után és Kálnoky előtt vezette a monarchia külpolitikáját, az elődje által genialisan font szálakat nyugodt és gyakorlott kézzel tovább huzta s utódjának egy oly gyöngyönat hagyott hátra: — a három közép-európai hatalom szövetségét. Gróf Andrássy Gyula volt az, a ki az Ausztria-Magyarország és Olaszország közti benső barátság csiráját ültette, táplálta és ápolt; gróf Kálnoky Gusztáv érlelte meg a drága gyümölcsöt és szedte le számunkra; báró Haymerle gondos keze alatt

előzni. Térjünk vissza a fődolgra: a magyar delegáció nyilvános ülésében meg erősítette azon korlátlan dicséretet, melyet a külügyi bizottság adott gróf Kálnokyknak. A szövetséges Olaszországgal a közvélemény minden árnyalata szívesen üdvözli és nem csak democraticus és szabadelvű politikuskok, hanem a conservatív államférfiak, sőt még a legszigorubb egyházpolitikai szabályokat követő katolikus egyháznyagok is hasznosnak ismerik el. Nagy érdeklődéssel kísérte a közvélemény gróf Kálnokyknak arra irányzott becsületes, kitartó kísérleteit, hogy a mieinket keresztvező érdekeket követő Oroszországot barátság által kösse a békekéhez; a kísérletnek nem sikerült, mert kellett nem sikerülniök; a baráti kéz nem elég erős a rossz akaratot elijeszteni, ennek csak a fenyegető erő, az erős fenyegetés imponál: a hármass szövetség előtt — Angliával a tartalékban — a legőnfőbb pánorosz is visszariad

Ép oly helyes, mint genialis volt gróf Andrássy azon conceptiója, mely szerint épen azon porosz által vezetett nagy birodalom, kivel a esch harcmezőkön oly véresen, de oly alatosan is kivégeztünk, hogy egyetlen függő, kétes pont sem maradt fenn köztünk, légyen reánk nézve a legalkalmasabb arra, hogy ezentul őszinte, őnzetlen frigyestársunk legyjen. Haymerle conceptiója, mely Olaszországnak ugyan ily alkalmas voltát megállapította, kevésbé volt helyes? Az események lefolyása s különösen Dr. Falk Miksának a delegáció oly egyhangú helyeslése és élénk tetszése által kiténtelt jelentése megadták e kérdésre a választ: minden egyes delegatus és együtt az egész delegatio, értékes, nagy vívmányának tekintti az Olaszországgal való szövetséget. Még a nagyváradi püspök észrevételei, ki mint katolikus pap keynyszerítve érezte magát ez alkalomból az összes kereszténység Rómában székelő lelki fejéről megemlékezni, sem czéloztak oda, hogy a delegationalis tárgyalások ide vonatkozó phasisának élénk színezetét elhomályosítsák hisz azon óhajának adott kifejezést az ékes szöveg egyházfejedelem, hogy a Vatikán és Quirinál közt oszlojon el a köd és világosság s egyetértés jussanak uralomra; ilyen formán Monsignore Schlauch az Olaszkirályság javát és virágzását majd ép annyira félti, mint a pápai Kuriaét.

De ezek részletek. Nem ártott felsorolni őket; igen könnyen keletkeznek félreértések, melyeket jó idejekorán meg-

Külföld.
A czár fogadtatására Berlinben már minden előkészület megtettek. Az ősz német császár, ama lesújtó fájdalom ellenére, melyek fiának, a tönörökösnek végzetes baja miatt szívet eltöltik, személyesen akar megenni mindent, hogy a czár lelkében a Berlinben való tartózkodás lehető legkellemesebb emlékeket hagyjon hátra. Vilmos herceg Oroszország uralkodója elébe utazik, maga a császár, ha a mostani kedvező időjárás addig is tartós marad, a pályaudvaron fogja vándorát üdvözölni. Bismarck herceg tegnapelőtt este — a császár parancsára — mint a cancellár organuma a „Nord. Allg. Zeitung“ jelenti — szintén Berlinbe érkezett s jelen lesz a találkozón. Berlini hírek szerint a czár élénk érdeklődése és részvétele a német trónörökös baja iránt, a német császár kedélyére igen jó hatással volt s felkeltette benne újból ama reményt hogy talán lehetséges lesz a Németország és Oroszország közt jelenleg tenálló rideg viszonyon némileg enyhíteni.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az én zsidóm.

(Egy kis történet.)

Gyarmathy Zsigánétól.

Mikor tizenhatéves voltam, — hej biz az már éreim volt! a mint ez nyomban ki is fog derülni — akkor történt, a minék akár ezt lehetne címül adni: „az én napom.“ Mert ez az egyetlenegy napon anyai történet — legalább rám nézve anyai, — hogy talán nem is venném a színpad elleni merényletnek, ha valaki egy kis vigjátékba szedné; ez esetben csak éppen az az egy óhajtam lenne, hogy az a valaki értsen is a színdarab készítéséhez, mert az efféle sohasem fölösleges, még a színdarab irásánál sem!

A mint visszagondolok arra a szelidfényű, még is ragyogó őszi napra, mely épen ma tizenöt éve hintette rám áldó sugarát, igazán mindig vigjátéknak tetszik az egész.

Nem kezdem egészen elől a dolgot. Csak annyit mondok el, hogy mielőtt arra a napra: tizenhatodik születésem napjára virradtam volna, már régóta szerelmes voltam. És ugy hiszem, ezen senki sem fog csalatkozni, ha előre becsodál, hogy a fővárosban neveltek. A fővárosban nem érnek rá a fiatal lányok várni a regényhősöket, akik majd holdvilágos estéken megjelennek. A nagy világban tizen-négy évünkkel olyan nagylányoknak képzeljük magunkat, mint a milyen fiataloknak negyven éves korbanban.

Tehát szerelmes voltam. Ugy hiszem sze relmünk kezdete s folytatása mindig csak saját magunkat érdekelt, azért meg is tartom azt magunknak; de annyit még is el kell mondanom, hogy a szívem nagyon fájt midőn bususit vettem tőle. Természetesen azt hittem hogy soha senki ugy nem szeretett, ugy nem szenvedett, mint én. Minden szerelmes mindig ezt hitte és ezt is fogja hinni! Nagy-

ném, Teréz néni, sejtett valamit a dologból, mert mosolyogva jegyezte meg:

— Hogy sajnálja az a lány itt hagyni a nagynéjét! Na! vigasztalódjál tu bám, megátogatlak nemsokára s lehet, hogy nem is egyedül. Hát ne nézz rám ily rémülten. Légy nyugodt, mert történetesen jól választottál.

Jól választottam! Hiszen érzem én azt, de honnan tudja a néni, mikor soha senkinek sem mondtam?

A széles földelű, széles tornáczu szülői lakban már nem laktak az én jó szülőim, de a kik helyöket elfoglalták, szintén kedvesek voltak az én szívemnek. Zoltán fővém lakott ott, kedves, szép feleségével, Rózsikával, a kit én akkor is épen ugy szerettem, mint most. Azt hiszem, hogy az ódon lak körül és a sövénykerítések mellett az a tömötlen esipkerözsza valami módon összeköttetésben állt az én Rózsika sógornőmmel, legalább én mindig együtt gondolok rájuk s ilyenkor az a hangulat árad rám, mint mikor erdőszélen haladva, valóban érzem a vadrózsza finom illatát.

És ama bizonyos napon, azon a napon melynek minden perze olyan híven be van véve emlékezetembe, korán keltem, mert a miket Zoltántól a megelőző estén hallottam nem voltak alkalmasak a tündéri álmok tovább szövéseére. Ugyanis az én Zoltán bátyám tetszett magának azzal az elvével, hogy miként fogja leányát, azt a parányi kis vadrózsát, nevelni; hány éves korában adja férjhez, mintha az a születtől fügne.

Mert ő előtte semmi sem neveltesesebb mint az éretlen epedkedés, na, az ő házában ilyen ugyan elő nem fordul soha! Szó sem lehet róla, hogy huszonkét éves kora előtt férjhez adna egy leány; lám a régi magyar asszonyok azért voltak szépek, erősek még akkorokban is, mert nem siettek a férjhez menettel, s míg előszámította a Zrínyi Ilonának korát baját, oly tűzbe jött, hogy én egészen kétségbe estem sorsom fölött. Terem-

tő szent Isten, mikor leszek én még anyai idős, mint mikor Zrínyi Ilona először férjhez ment.

Enek a tenger időnek az árja mint ha már elborított volna, olyan faldokolva, de egészen önkénytelenül kérdeztem:

— Hát te Rózsika, hány éves voltál, mikor... mikor idétötöttél?

A Rózsika nevetés olyan különösen csengett végig a nagy ódon ebédön, aztán férjére tekintett s azt mondta:

— Bizony, ha akkor sejttem az uram nézeteit, ugy még sokáig kellett volna várom, de hát nekem elfelejtette megmondani, s így történetesen nem voltam több mint tizen-három éves.

— No, látod Zoltán! — szóltam közbe, s erre mind a ketten nevettek; de hát mit tudnak ezek midenen nevetni.

Zoltán hozzám lépett s megsimította arcomat.

— Nos, Iluskám, hát hogy leszünk? A bábukat szedjük elő vagy már teszünk egy lépést a nagyleányság felé és át csapunk a virágokhoz?

Végem van! Gondoltam s olyan martirnak képzeltem magamat, hogy egész éjjel láz gyötört. Ha elszenderedtem, ayomban megjelent Zrínyi Ilona és azt sújtotta hozzám: gyermek vagy! Nézz rám, majd mikor ilyen deli, kifejtett hölgy leszel, csak akkor lesz szabad szeretni Bélát. Hát nem tudod, hogy a bátyádnak elvei vannak?

Hajnali félhomály derengett a szobában mikor már talpon voltam: tehát ilyen szürke lass az én életem, gondoltam, — hiszen abban a korban hat évet előre gondolni az egy egész élet! — Hat évig nem látni Bélát! De hát ezt nem kívánja senki! Ej, a Zoltán szavai után csak ez következhetik.

Polgármesteri jelentés.

— Szeptember — október hóról. —

A f. 1887. évi szeptember és október hónapokról szóló jelentésemet tisztelettel a következőkben terjesztem elő.

I. Közegészségügy.

A közegészségügyi állapot szeptember hóban erősebben volt megtámadva, a mennyiben ugy a megbetegedések, mint a halálozások száma emelkedett. Az emésztő szervek hurutos bántalmái ugyanis, melyekben leginkább a esecsemők és kis korak szenvedtek — sok esetben súlyos és veszélyes lefolyásnak voltak. E mellett heveny ragályos betegségek is észleltettek, s vörhenyben 6, vérhasban 9 haláleset fordult elő. Október hónap sem volt kedvezőbb közegészségügyi tekintetben s különösen a mult hóban a még csak szórványosan észlelt vörheny e hónap vége felé már járványos jellegét öltött, ugy hogy e betegségben a hó folyamán 52 megbetegülési és 17 haláleset történt. A kór tovatérjedése ellen első felléptétől fogva megtéttek a szükséges óvintézkedések s egyszersmind az óvrendszabályok mikénti keresztült vitelére a közönség hirdetémy útján figyelmeztetve lett. Orvosrendőrileg megvizsgáltattak Szeptember hó folyamán különböző tápszerek, vendéglők, kávéházak és mézarszékék. Október hó folyamán pedig az összes elemi, ismétlő és iparos iskolák, mely alkalommal a tanulók egészségügyi állapotát kiégitőnek találtattak.

Ugyanazok okt. hóban az újonnan felvett iparos tanoncok az 1887. évi XXII. t. cz. rendelkezéséhez képest védhímlelővel újra beoltattak.

A közöskörház betegforgalma volt:

Atjött szeptember hóra	90
felvételtett 2 hó alatt	195
összesen:	285 beteg:
Ebből gyógyulva elboacsátott	188,
meghalt	9,
összesen:	197
beteg; maradt ápolás alatt	88 beteg.

Népesedés.

Született	363	gyermek,
Elhalt	285	egyéni,
Szaporulat	78	„
Házasságra lépett	55	pár.

melet gyermekségnek tekinteni kinevetni senkinek sem szabad! A kertbe rohantam, — mintha most is érezném a bokrok hűs lombjait, a mint forró arcomat érintették. Kelet felől tűzsugarak törték át az őszi párázatot, a virágok hamvas szirmain nagy harmatesöppek ragyogtak; ez már szép! Tehát még sem olyan sötét ez a világ! Ifjú szívem olyan hevesen dobogott, vérem ugy lüktetett az életkedvtől, hogy egészen megfeledkeztem súlyos bánatomtól. Oh te gyönyörű kis országom Erdély! Csak neked lehetnek ily fenséges őszi reggeleid! Miféle nap is van csak ma? Igen! Szeptember negyedikre, a Rózsika nevenapja. Tehát gyorsan egy rózsza bokrátát szedek neki. Vajjon nem eredetibb lenne-e egészen csak vadrózsából? A kert vége felé tartottam, hol a magas sövénykerítés hosszában vadrózsza borítja, s vadrózsza szegélyezi azt a kis ösvényt is mely innen a vasuti pályaházhoz vezet. —

Éles fütty és hatalmas döbörgés rezzent föl, mintha csak most ébrednének, — ugy nézek magam körül: a kerítés barna tövisi közül félig pirult esipkebogycok kandikálnak felém. — Milyen gyermek vagyok! Nevettem. Hát őszszel akarok én vadrózsát szedni? Gyermek! és itt újra előtérbe lépett az én nagy bánatom s végtelen rettegésem a nevelteségtől. Gyors határozásra szántam el magamat. Megírom, meg, még ha szívem repedne is bele, hogy Béla ide ne jöjjön, inkább meghalok, mint sem Zoltán kinevessen. Aztán a mellett, hogy nevelteséggé válék még sem vinném ügyünket előre, mert hiszen Zoltán világosan kimondta, hogy soha egy leányt sem ad férjhez huszonkét éves kora előtt. Ujra elborított a bánat s tépelődve sorsom felett közelédtem a lak felé. Egyszerre csak a hátam mögött egy hang csendül meg:

— Jó reggelt, Iluska! Hát nem rám várt, hogy vissza fordult már?

(Folyt. köv.)

ás.

rior

don 1884.

5 évben felta'altatott
sek forvizének hasz-
éve, megakadályozza
nek fehérséget és szí-
ust erősíti s teljesen
gálatot teszünke lap-
a legjobb gyógy-
uljuk.

de Huguerie,
BORDEAUX.

kr. és 4 frt Poudre
és 1 frt 25 kr.

M. Bonó, Szepessy
huék E gyógyszer

rdetmény.

teszi, hogy a Le-
rec-eni könyvke-
ömegéhez tartozó
követelések, — s
bizományi árak
hó 19 én d. u.
kir. Törvényszék
egtartandó nyil-
nak adtni.

gyéke naponk-nt
—5-ig ömeggond-
sey ház — nezte-

agoss György

ödömeggond ok.

m. kivonat.

árásbíróóság mint
hírté te zi, hogy
ajtónak Márton
györgy végrehaj-
00 forint tökekő-
n i végrehajtás-
ír. jbiróság t-rü-
határán fekvő a
I. 3236. hr. sz.
248. hrsz. a. 31
9 ft. a 76—78/e.
a földesi 1641.
t felvett ingatlan
ben 9576 hrsz.
hrz. a 35 ft. a
A. I. 1272/a.
29, 12072. hrsza.

sigmond és Már-
zekre 170 frt 80
3317 sztkben A.
a földesi 3412
rsz. a. 78 ft. a
A. I. 4141. hrsza.
53 frt. a 11646.

i 3418. sztkben
frt. a földé-i
91. hrsz. a. 35
ben A. I. 3271.
4 hrsz. a 2 frt.
a földé-i 3455.
sz. a 8 frt. a
92 hrsz. alatti
mel megálapi-
ndelte, és hogy
lan az 1887. évi
d e. 9 órakor
negtartandó nyil-
lapított kikialtási
ognak.

ozók tartoznak
s á r á n a k 10
az 1881 évi
zett árfolyama
si november hó
számszámgyminisz-
kijelölt óvadék-
küldött kezehe-
vi 60 t. cz. 170
bénznek a bíró-
zéséről kiállított
átiszogáltatni.

rásbíróóság tkvi.
tember hó 22.
Beóthy
r. aljárásbíró.

SZEPESY ANTAL

DEBRECZEN.

Padlózatok számára:

Keil Alajos Bécsből,

Padlózat-fényezés

mint legkitűnőbb mázó-szert puha padló számára: szagtalan, hamar száradó, szép fényes és tartós, — 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr., — 1 kis " " " " 68 "

Keil Alajos Bécsből,

Viaszk-kenőcsét

mint legjobb és legegyszerűbb beeresztő szert kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

legmelegebben ajánlja

SZEPESY ANTAL

DEBRECZENBEN, a városbár épületében.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete
BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz.

BAZILIKA

SORSJEGYEK.

évenként 3 huzás.

LEGKÖZELEBBI HUZÁS

1887. december 1-én

Főnyeremény

100.000

forint.

Debreczenben megrendelések Feldmann B. urnál adhatók fel.

ajánl az

1887. december hó 1-én
leendő huzáshoz

Bazilika-sorsjegyeket

készpénzfizetés mellett a hivatalos napiárfolyamon.

Részletfizetésre:

3 darabot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " 18 " " " 3 " 23 "
10 " 18 " " " 6 " 46 "

Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeremény kizárólag a részlet tulajdonosát illeti.

Kiss Sándor butor-raktára

Debreczenben, fő-tér 1581

Van szerencsém a nagy érdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint

folyó hó 1-től kezdve ismét ott, a hol volt üzletem

(fő-tér 1581. szám alatt, a T. Komlósi féle házban)

ujjonnan berendezett kárpitos műhelyemet megnyitottam,

Tisztelettel kérem a nagy érdemű közönség további becses pártfogását.

Kiváló tisztelettel.

Kiss Sándor

kárpitos és díszítő.

UJTÁTRAFÜRED

mint

téli sanatorium

Jelvény van tüdő és szívbántalmaknál, idegbajoknál, neurasthenikus állapotoknál, Basedow-féle kórnál, váltóhuznál, gyomor-, bél- és alvési bántalmaknál, vérszegénységénél, s mindenütt ott, hol üdülés és erősbödés vetetik ezé ba.

Téli tartózkodásra készülő betegek jól teszik, ha már most jönnek fel a hegyek közé, midőn még szép zöld a vegetáció s könnyebben aklimatizálódnak.

Szoba-árak 80 krtól 1 frt 35 krig naponta. Penzio (reggeli, ebéd és esteli) 9 fr. vagy 10 frt 50 kr. hetenkint. Olesó étlap-árak. Kir. posta- és távirtdi. hivatal a házban.

Dr. Szontagh Miklós.

Temetkezési intézet Debreczenben

T. CZ.

Van szerencsénk a nagyérdemű t. cz. közönségnek szíves tudomására hozni, hogy helyben számos év óta fenálló temetkezési intézetünket, tekintettel az e téren városunkban is tapasztalható fokozatos haladásra, a mai kor kívánalmához képest

egészen ujonnan rendeztük be.

Pontos és méltányos eljárásunk folytán szerzett bizalomnál fogva, melylyel a kegyetes érzelletű gyászoló felek üzletünket már eddig is kiváló pártfogásban részesítették és részesítik, tekintettel kívántunk lenni a n. é. közönség érdekére, s intézetünkben kitűnő minőségű, első rangú gyári telepekről származó sirkövekből

sirkő-raktárt állítottunk fel.

A sirköveket 6 forinttól fe felé, a legnagyobb választékban, lehető jutányos árban, sőt gyári áron bocsátjuk a t. közönség rendelkezésére.

Üzleti viszonyaink, szél s körül előnyös összeköttetéseink és helyzetünkél fogva hangsúlyozni kívánjuk, hogy intézetünkben egyszerűsége mellett a legegyszerűbből kezdve, a legdiszesebbig

érezkoporsó-raktárt

tartunk fenn, mely koporsók a helyben létező gyárunkban állítatván elő, ezek tekintetében, sem az árra, sem a kiállításra nézve velünk senki nem versenyezhet; a on helyzetben vagyunk emélfogva, hogy érezkoporsóinkat 6 forinttól kezdve a legkülönbözőbb árban, gyári áron szolgáltatjuk.

Elvállaljuk továbbá: temetések rendezését; halottas kocsijaink a legszerűbb igényeknek is megfelelőek; dísz- és üveges kocsink a fokozottabb kívánalmakat is kielégíti.

Megjegyezzük egyuttal, hogy nagyobb temetéseknel egyedül a mi intézetünk nyújtja azon előnyt, hogy a temetések alkalmával a gyászoló családoknak ingyen és minden díj nélkül bocsát rendelkezésre egy e célra szerzett gyász kisérleti magán kocsit.

Midőn ezeknél fogva intézetünket, mely az igényeket minden irányban egyedül kielégíteni képes, a nagyérdemű t. közönség szíves figyelmébe ajánljuk, egyszerűsége mellett felmentjük, hogy intézetünkben a temetésekhez szükséges

mindennemű felszerelést,

mely ugy minőség, mint jutányosság tekintetében más helybeii készímenyt jóval felülmúl, a legpontosabban szolgáltatunk ki.

Kérve további nagybecsü pártfogását

Tisztelettel

FODOR J. és GEBAUER,

temetkezési intézete Debreczenben, érezkoporsó-gyár és sirkőraktár tulajdonosok.

Legjutányosabb árak

Debreczen, 1887. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában Sécshényi-utca SIMON-ház.

Szerkesztőség és

Sécshényi-utca SIMON-kereskedésnél

HIRDET

előzetési pénzek és a kiadások valamint a lap szerkesztésénél minden közlemény

Parmentellen levelek fogadtatnak

XIV. évfolyam

A mi mi

(T.) Nyárra vout embert még semmi vágyódásonként kerekedhessék még az éneklésre adja magát? Azt Az európai sajtóna hogy az orosz hivatara huzottságábanban ne ordítson ne löljön és énekeljen tartom.

Ugyan ki mer már csak ugy bes áll, — például edes mikor a gesztenyét nagy étvágygyal összeégetett körmét ria-Magyarország; nyét, szépszerével, mellékel? Hát ha muszka sajtó: Mit dolna egy szép gy azt funa a talpunk hogy milyen kedé politika . . .

Nem állítom é főzöttségében, kegy sajtó nem komikus emberiséget nem it nagy otrombaságá engedem neki hogy nem kívánom elvi még azzal is, hogy tőle akkor, mikor len és boldogító r Péter czár testame hadd sirjon rijjon földhöz a Péterkéj zokogja magát a s szedelem, mint a s mondják az egerek hallottam a mesét, lenne az ő izlésök

A „Debreczeni

Az ér

(Egy k

Gyarmati

(E)

Ez Béla! Az é töltött el, vissza fo tam meg a kezét, de elrántottam kezemet gyermek balgaságá — Miért jött i azonnal térjen vissz — De hát mi ez mondjon el mindent.

Nyugodt, kedve areza s tekintetének hoz térítették amny borzasztó helyzetem nagyobb megbotránk

— No most má nem tehet egyebet, i keljen.

Epen azt nem t tam ide ígéretemnél nál visszafussak. A egy évre szóló lesz. lyabb a célja, mint szerinti látogatás. Ú mondjam el, mihozott

Meg fogta kezét tett Nyugalma kezé biztos, komoly szeret csak egy pillanatil esengő nevelése tört lakában állhatott s k át meglátott engem. szorongatom s azt ne dolatra elhagyott a tam és reszketve köi rejtsé el magát.

— No ez már s az egész! Azonnal b